

Hoří mé srdce !

Potkali jsme se na oslavě u kamaráda. Ty jsi mě tenkrát požádal o číslo, vzpomínáš? Pár dnů jsem chodila, jako tělo bez duše, jen jsem myslela na tebe a na to, co mi napíšeš. Vzpomínám si na naši první schůzku, jako by to bylo včera. Ty jsi stál před kinem a netrpělivě jsi pozoroval, kdy přijdu. Ani už vlastně nevím, o čem byl film, který jsi vybral. Pamatuji si jen hororovou scénu, kdy jsem se lekla a ty jsi mne chytil za ruku a řekl : „Neboj.“ Den se se dnem sešel a byla další schůzka a další a další, a tak to šlo stále dokola. Vždy , když jsem byla s tebou, nevnímala jsem čas ani prostor. Celé dny a noci byly jen krásným sněním o nás dvou.

HOŘÍ! Mé srdce plane láskou jako oheň , který nikdo neuhasí. Tak jako slunce miluje den a měsíc noc, tak jako motýl miluje květinu a ptáci nebe, tak jak je nekonečný vesmír, tak moc tě miluji ! Nedokážu popsat, co cítím. Slova mi nestačí ...

Chtěl jsi mne představit svým rodičům, přestože jsme se už neformálně znali, pamatuješ? Měli jsme se sejít u sadu. Slíbil jsi, že mne půjdeš naproti. Čekala jsem ještě dvě hodiny po domluveném čase. Byla jsem zklamaná a taky trochu vyděšená. Vždyť ty jsi chodíval všude včas a když jsi nemohl, tak si dal vědět.

Najednou mi zazvonil mobil. „Neznámé číslo?“ říkala jsem. Ten hovor jsem neměla přijímat! Volal tvůj táta. Po chvíli jsem se rozechvěla a začala jsem plakat. Do telefonu jsem jen zmateně říkala : „Srazilo auto ... ? V nemocnici ...? Podlehl zranění ... ?“ Ta slova mi pořád zní v hlavě.

Je to už rok, co chodím dávat květiny na tvůj hrob, zapalovat svíčky a beznadějně plakat s otázkou „proč“?